

சுதந்திரத்திற்கு பின்னரான அரசியலமைப்புகளும் சிறுபான்மையினரின் நிலைமைகளும் (பாகம் - 10)

(சட்டத்தரணி கனக நமநாதன் LL.B)

2வது குடியரசு அரசியலமைப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட விஷேசமான மாற்றங்களில் முக்கியமானதாக காணப்பட்டவை இரண்டு விடயங்கள். ஒன்று நிறைவேற்று அதிகாரத்தை கொண்டுள்ள ஜனாதிபதிப் பதவி மற்றொன்று விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைமையாகும். நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பற்றிய நன்மைகள் தீமைகள் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளோம். எது எப்படியிருப்பினும் 1978ம் ஆண்டு அமுலாக்கப்பட்ட நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை 2000ம் ஆண்டு வரை 22 வருடங்கள் சிறப்பாகவே செயற்பட்டு வந்திருந்தது. அதிலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்த 17 வருடங்கள் வரையும் எதுவித பிழையான அர்த்தங்களை எவரும் முன்வைக்கவில்லை. சந்திரிக்காவின் ஆரம்பகால ஆட்சியிலும் நிறைவேற்று அதிகாரம் தீங்கிழைத்ததாக பெரிதாகப் பேசப்படவில்லை. ஜனாதிபதி ஒரு கட்சியும் பாராளுமன்றம் வேறு கட்சியினராகவும் அமையும்போதுதான் ஒத்துப்போகாத நிலைமை அரசு செயற்பாட்டை முடங்கச் செய்கின்றது. 2001ம் ஆண்டு சந்திரிக்கா ஜனாதிபதியாகவும் ரணில் விக்கிரமசிங்க பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் பிரதமராகவும் இருந்தபோது நிறைவேற்று அதிகாரப்பலம் பாராளுமன்றச் செயற்பாட்டின் மீது காண்பிக்கப்பட்டது. தற்போது சிறிசேன – ரணில் இழுபறியும் இரு கட்சி என்ற காரணமேயாகும். ஐக்கிய தேசிய முன்னணி ஆட்சியில் தேசிய அரசாக இணைந்திருந்தபோது ஒத்துமேவி செயற்பட்ட ஜனாதிபதி தேசிய அரசு உடைந்ததும் இரு துருவங்களாக ஏதோ ஆட்சி நடைபெறுகின்றது. அதே சமயம் நேர்மையில்லாது ஜனநாயகத்தையும் மதியாது ஏதேச்சாரப் போக்கில் ஜனாதிபதி செயற்படுவதை பாராளுமன்றமும் தலையாட்டி பொம்மையாக பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால் செங்கோல் ஆட்சி கொடுங்கோலாட்சியாக மாற வழிவகுத்துவிடும். இது 2010ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஆட்சியில் இடம்பெற்றது.

விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைமை

சிறுபான்மையினருக்கும் சிறு கட்சிகளுக்கும் தங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்க ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாக இம்முறைமை வழிவகுத்தது. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையைப் போன்று விகிதாசார தேர்தல் முறைமையும் பிரச்சினைக்குரியதான பேசுபொருளாக மாற்றமடைந்து வந்துள்ளது. இந்த முறைமையில் தனித் தேர்தல் தொகுதிகளாக இல்லாது தேர்தல் மாவட்ட ரீதியில் பிரதிநிதிகள் தெரிவு நடைபெறுகின்றது. இதனால் ஒரு தேர்தல் மாவட்டத்தில் ஒரு கட்சியால் கொடுக்கப்படும் வேட்பாளர்கள் பட்டியலில் உள்வாங்கப்பட்டவர்களுக்கிடையே வாக்குகளை சேகரிப்பதில் மோதல்களை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. வெற்றிக்காக கூடிய வாக்குகளை பெற முயற்சிக்கும் போது ஒரே கட்சி வேட்பாளர்களுக்கிடையே முறுகல்நிலை முற்றி மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய விரோதமாக மாறியதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

1வது நிறைவேற்று ஜனாதிபதித் தேர்தல்

ஜனாதிபதி ஜெயவர்தன தனது பதவியினது ஆறு வருட காலம் முடிவதற்கு முன்னராக ஜனாதிபதித் தேர்தலை வைத்து பதவியை நிலைநிறுத்தும் வேலையிலும் இறங்கினார். அவரது 1977ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் 5/6 பெரும்பான்மையுடன் வெற்றி பெற்று பிரதமராகியிருந்தார். 1978ம் ஆண்டைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் மூலம் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியானார். அதன் உறுப்புரை 30 (2) இன்படி ஜனாதிபதி ஆறாண்டுகள் கொண்டவொரு தவணைக்கு பதவி வகித்தலும் வேண்டும் என்கின்றது. 1982ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்துவதாயின் நான்கு ஆண்டுகள் மட்டுமே முடிவுற்றிருக்கும்.

இதற்காக 1982 ஆகஸ்டு 27ந் திகதி 3வது திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதில் 31ம் உறுப்புரையைத் திருத்தி அதன் (3)ம் பந்தியை உடனடுத்து ஒரு புதுப் பந்தி உட்புகுத்தப்பட்டது. அதன்படி ஜனாதிபதி தனது பதவிக்காலம் தொடங்கியதிலிருந்து நான்காண்டுகள் முடிவடைந்ததன் பின்னர் எந்த நேரத்திலும் மேலுமொரு தவணைக்கு பதவி வகிப்பதற்காக தேர்தல் மூலம் ஆணை பெற மக்களை வேண்டும் தனது எண்ணத்தை பிரகடனத்தின் மூலம் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தலாம் எனக் கூறுகின்றது. அவ்வாறான பிரகடனம் செய்யப்பட்டதும் ஜனாதிபதியை தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான வாக்கெடுப்பை நடாத்துவதற்கு தேர்தல் ஆணையாளர் செயற்படுவார். பிரதம மந்திரியாகவிருந்து முதலாவது ஜனாதிபதியாக மாற்றமடைந்த அப்பதவிக் காலமானது 1978ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ந் திகதியன்று தொடங்கியிருப்பதாகக் கருதப்படவேண்டும் எனவும் 3ம் திருத்தச் சட்டம் கூறுகின்றது.

1வது நிறைவேற்று ஜனாதிபதித் தேர்தல் 20.10.1982 அன்று நடைபெற்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பில் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவும் சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் ஹெக்டர் கொப்பேகடுவவும் ஜே.வி.பி. சார்பில் றோகண விஜயவீரவும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் சார்பில் குமார் பொன்னம்பலமும் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி சார்பில் டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவும் நவ சமசமாஜக் கட்சி சார்பில் வாசுதேவ நாணயக்காராவும் போட்டியில் இருந்தனர். ஜே.ஆர். 52.11 % மும் கொப்பேகடுவ 39.07 % மும் விஜயவீர 4.19 % மும் வாக்குகளைப் பெற்று ஜே.ஆர். தேர்தல் மூலம் மீண்டும் ஜனாதிபதியானார். மக்களின் கருத்துக் கணிப்பின் மூலம் ஜனாதிபதி மேலும் ஒரு தவணைக் காலத்திற்கு நீடித்து பதவியிலிருக்க ஆணை பெறப்பட்டது என 10.02.2019ந் திகதிய கட்டுரையில் தவறுதலாக பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தது என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டவிரும்புகின்றேன். மக்களின் கருத்துக் கணிப்பு பெறப்பட்டது 1983 ஆகஸ்டில் நடத்த வேண்டிய பாராளுமன்றத் தேர்தலை நடாத்தாது பிற்போட்டு பாராளுமன்றக் காலத்தை (06) ஆறு வருடங்களுக்கு நீடிப்பதற்காக என்பதை வாசகர்களுக்கு தெரிவிக்கின்றேன்.

மக்கள் தீர்ப்பு

2வது அரசியலமைப்பில் மக்களின் சட்டவாக்க அதிகாரம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தினால் மட்டுமன்றி மக்களாலும் நேரடியாக மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் போது பிரயோகப்படுத்தலாம் என உறுப்புரை 4 (அ) பந்தியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின்

மூலமாகவும் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை செயற்படுத்தலாம் என்பது தெளிவாகின்றது. அதேசமயம் உறுப்புரை 83 (அ) (ஆ) பந்திகள் அரசியலமைப்பில் எந்தெந்த உறுப்புரைகளை மாற்றயமைக்க தேவைப்படுவதாயின் 2/3 பெரும்பான்மைக்கும் மேலாக மக்கள் தீர்ப்பும் அவசியம் என்பதை கூறுகின்றது. மக்கள் தீர்ப்பு தேவையான உறுப்புரைகளாக 1ம்: 2ம்: 3ம்: உறுப்புரைகளிலிருந்து ஆரம்பித்து பதினொரு (11) உறுப்புரைகளைக் கூறுகின்றது. அவற்றில் கடைசியாகக் கூறப்பட்டுள்ள உறுப்புரை 62 (2) ஆகும். இந்த உறுப்புரையின்படி ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு பாராளுமன்றத்தின் பதவிக்காலத்தை நீடிக்க முடியாது என்பதாகும். உள்நாட்டு இனப் பிரச்சினை காரணமாக மோதல்களாலும் முதன்முதலாக விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளாலும் மற்றும் அமுலாக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் சிக்கலின்றி தொடர்வதற்கும் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை இருக்கவேண்டிய தேவை இருந்தது. அதனால் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு செல்லாது இருக்கும் பெரும்பான்மையைத் தக்கவைக்க வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டில் ஜனாதிபதி ஜெயவர்தன செயற்பட்டார்.

அதன் காரணமாக மக்கள் தீர்ப்புக்கு சென்று பாராளுமன்றத்தின் ஆயுள் காலத்தை நீடிக்கத் தேவையான வேலைகளில் ஈடுபட்டார்.

மக்களின் கருத்துக் கணிப்பு 22.12.1982 அன்று நடைபெற்றது. தேர்தல் ஒழுங்குகள் போன்று வாக்குச் சாவகடனம் வாக்குச் சீட்டுக்களை எண்ணுவதற்கு நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பொதுத் தேர்தலை ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திப் போடுவதற்கு ஆதரவு தருபவர்கள் “ஆம்” என்ற அந்தக் கூட்டில் விளக்குச் சின்னத்திற்கு எதிராக புள்ளி இடவும் ஆதரவு கொடுக்க மறுப்பவர்கள் “இல்லை” என்ற அந்தக் கூட்டில் குடச் சின்னத்திற்கு எதிராக புள்ளி இடவும் வாக்குச் சீட்டில் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது.

தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டதில் ‘ஆம் விளக்குக்கு’ 54.66 % மும் ‘இல்லை குடத்திற்கு’ 45.34 % மும் வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டு பாராளுமன்றம் மேலும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு அதாவது 1989 ஆகஸ்ட் 4ந் திகதி வரை நீடிக்கப்பட்டது. இந்த கருத்துக் கணிப்பின் முடிவே 4வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் சட்டமாகியுள்ளது

2வது குடியரசு அரசியலமைப்பின் 7வது திருத்தம்.

இது இலங்கையிலுள்ள நிருவாக மாவட்டப் பிரிவுகளைப் பற்றியது.

அரசியலமைப்பின் 5 ஆம் உறுப்புரையில் செய்யப்படும் திருத்தத்தால் இலங்கையில் 24 நிருவாக மாவட்டங்களாக இருந்ததில் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தைப் பிரித்து கிளிநொச்சி மாவட்டமென்ற புதியதொன்றை உருவாக்கியதின் மூலம் 25 மாவட்டங்களாக ஆக்கியது குறித்து இந்தத் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருத்தத்தின்படி பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானம் ஒன்றினால் நிருவாக மாவட்டமொன்றைப் பிரித்து அதன் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவும் அல்லது இரண்டு மாவட்டங்களை இணைத்து எண்ணிக்கையை குறைக்கவும் முடியும் எனக் கூறுகின்றது.

அத்துடன் இன்னுமொரு திருத்தமாக நீதிக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் ஏதாவது மேல் நீதிமன்ற வலையத்தில் மேல் நீதிமன்ற நியாயாதிக்கத்தையும் தத்துவங்களையும் பிரயோகின்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை தற்காலிகமாக அதிகரிக்க வேண்டும் எனக் கருதுமிடத்து அதை அவர் ஜனாதிபதியின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரும் போது ஜனாதிபதி தனது ஆணைமூலம் ஒருவர் அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்ட மேல் நீதிமன்ற ஆணையாளர்களை நியமனம் செய்யலாம் என இத்திருத்தம் உறுப்பரை 111 க்கு கீழ் உடனடுத்து 111 ஏ என்ற பதிய உறுப்புரையை உட்புகுத்தப்படுவதன் மூலம் திருத்தப்படுகின்றது. இத்திருத்தச் சட்டம் 1983ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 04ந் திகதி நிறைவேற்றப்பட்டது.

(தொடரும்)